

Összeköttetések a külfölddel.

A cseh nemzet a nagy népek előtt ismeretlen volt. A külföld csak német lapok információi nyomán hallott róla, ezek pedig sokat adtak arra, hogy Ausztriának német külseje legyen. Midőn a cseh külföldön azt mondta, hogy nem német, magyarnak, vagy pedig cigánynak nézték. Ez rögtön megváltozott, míhelyt 1889-ben a cseh Szokolok barátságos érintkezésbe léptek a francia tornászokkal. Franciaország adta meg a lehetőséget a Szokoloknak és az egész cseh nemzetnek, hogy a külfölddel megismertesse magát. A francia tornászok és a cseh Szokolok érintkezése nemsokára kiterjedt a két fővárosra, Prágára és Párisra, a zszurnalisztikai, tudományos és művészi körökre, s lassan forró barátsággá fejlődött a két nemzet között. Franciaországnak nagy befolyása volt a Szokolok tornái fejlődésére, amennyiben ezek megismerték a franciák testnevelési módszereit, másrészt alkalmuk volt összemérni erejüket vetélytársaikkal, sőt sikereket is elérni a különböző versenyeken. Ezzel szemben a Szokolok határtalan bámulatot és szeretetet ébresztettek a cseh nemzetben a franciák iránt. Így aztán a háború elején a cseh nemzet sympathiája megdőnt-hetetlenül Franciaország és az entente mellett nyilatkozott meg. Ezen kölcsönös sympathia szülte a cseh-szlovák hadsereget Franciaországban, Olaszországban, Oroszországban, Amerikában. A világháború összes harcterein kifolyt vér pedig ezen érzelmeket mégjobban megerősítette. Franciaországon kívül a Szokolok privát összeköttetéseket tartottak fenn belga tornászokkal: Brüsszelben résztvettek 1908-ban és 1910-ben a belga tornászok egyesületének kongresszusán. Ezen összeköttetéseiket Angliára is kiterjesztették s 1911-ben résztvettek a Londonban tartott nemzetközi tornászmerkőzésen, ahol az angolok és franciák ellen megnyerték az „ezüst pajzsot”. A Szokolok bajnoki híre betetőződött az „Európai Tornász Egyesületbe” való belépésükkel, amelynek keretében három alkalommal lettek elsőek Európa összes országainak tornaegyesületei, így mesterei a franciák előtt is.

(Folyt. köv.)

Pesti villamoson...

Külvárosi végállomás. Új utasok. Elviselt, kopott emberek. A kalauz csenget. Sikongva csörömpöl a villamos félreacsapott fedelű, alacsony házak között. A kocsiiban szegénység szaga terjed, szóltan emberek görnyednek.

Kicsi beteg vézna fiucska koldul kinyújtott, maszatos kézzel...
Adnak neki. Ki koronát, ki kettőt...

Megállók. Jobb ruhás utasok, jól táplált siberek szállanak fel. Festett arcú nők.

Félkaru rokkant kapaszkodik fel. Kéreget. Semmi...
Végre egy hölgy — szikrázó drágakövek, ruhája utolsó divat, karján és lábán aranykarikák. — Kinyitja erszényét s gyűrött papír bankók között keresgél...
Jól megnézem... Kis kék ötven fillérest adott...

Friss, napos levegő. A duna fölött robogunk.
Csendes, ájtatos arcú, szakállas úr ül le egyik sarokban. Bádögkeresztiek előtt suhanunk el. Emberünk buzgón veti a keresztet. Felfelé horgadó szemmel...

Óbuda. Sok leszálló.
Pillanatig kavarodás... Szítkok zuhataga... rendőr...
s viszik is már az ájtatos arcú... órát akart lopni...
Végállomás...

Szamos.

Napló.

Anyám...

Anyám lelkem jó lenne most feléd menni. Jó lenne, ha várnál reám régi szobában, régi karszékben. Ezüstfehér fejedén régi, sárgult csipke — Anyám! jó lenne eléd hullani, megcsókolni a kezed és megváltódní a szemed tiszta tekintetében. Anyám! jó lenne hozzád panaszkodni menni. — Panaszolni, tudod, mint akkor régen, téli éjszakán, mikor fehéren hullott kinn a holdfény s benn ismeretlen erdőkről mesélt a tűz. — Oda ülnék melléd, mint akkor, az öledbe hajtanám a fejemet, a szemem lehunydnám s mondanám neked: „Anyukám lelkem! elmentem tőled lázas szemmel, kíváncsin, keresőn. Nekivágtam az erdőnek virágot, kincset, meséket kerestem, napfényes tisztást — szép, új életet, aztán álmatlan hajnalon rábredtem arra, hogy a megtalált kincs nem kincs, a gyémántjaim fénye halvány, az új életem nem élet s egy másik hajnalon visszaindultam hozzád. Most itt vagyok, hoztam neked a lelkem széttepett vásznát. Hoztam, hogy puha ujjakkal, acél tüvel himezzed újra, szőjed fátyollá, puhává, széppé, hogy várhassam újra a fák új virágzását, tavaszi patakok kacagását. Szeressem újra a mesét, asszonyi szóban a csendeset s a gyermek szemekben a tisztaságot.

Anyukám lelkem! jó lenne megindulni feléd! Megtanulni tőled, hogy mullott el egyik-másik asszonyi éved, hogy hullottak szét az álmaid, hogy gyűlt a szemedbe a fájdalom? Hogy, mikor, miért lesz fájdalmas az asszonyok szeme? Gondolkoztál már rajta? — A nagyanyámé, a te anyádé is fájdalmas volt? — Néha, ha arra gondolok, ami akkor lehetett, mikor még én nem voltam, nem látok mást, csak egymásután jövő jószágos asszony szemeket és felemelkedő-visszaomló asszony karokat. — Vajon mit akartak az asszony karok? — Mit akart a te karod, mikor felemelkedett? Én csak azt láttam, mikor lehullott, mikor engem ölelt, mikor engem védett. — Talán azért emelkedett fel a te karod, az anyádé, a nagyanyádé s minden asszonyoké, hogy védőn hulljon vissza a gyermekükre!... De mit akarnak a mi karjaink, az enyém, a tiéd, a mindenkié, aki felemelte, hogy új életet keressen magának. — Hová hull a karunk anyukám, jószágos szemű, drága asszony? — Te, te mondd meg, aki talán már előre készítetted a kötést az ütés helyére, ott a fehér falu házban, az akácfák alatt! — Mert lehull a karunk, nem erős, gyenge, fáradt — az arcunk sápadt, a lelkünk tépett, árva. — Hova hull a karunk anyukám drága?...

Lelkem! jó lenne feléd menni. Elindulni a nagy, idegen városból s menni át az éjszakai pusztán, a tavaszi erdő-kön, hegyeken, a régi házig, hozzád. Eléd hullani, megcsókolni a kezedet s megtisztulni a tekintetemben drága-drága, halottá vált anyám...

Szentistváni Nemes Irma.

Avárosi gőzfürdő gyógyfürdő osztálya teljesen felszereltetett és megnyílt. Hideg gyógy, félfürdők, szénsavas, villamos, szikós stb. gyógyfürdők; villamos és kézi gyögmasszás, pakolás, hőlégszekerény, stb. férfiak részére reggel fél 7-től délután 1-ig, nők részére reggel fél 7-től délután 1-ig, nők részére délután 2—7-ig állandóan üzemben. Az orvosi rendelést dr. Szabó József egy. magántanár, az egyetemi ideggyógyászati klinika vezetője látja el, aki rendeléseket magánbetegek részére is délután 3-tól fél 5 óráig tart, a fürdő orvosi rendelőjében.